

Situation, der har ført til de stedfundne Forhandlinger, har udviklet sig under det nuværende Ministerium i dets foreliggende Sammensætning, føres de nuværende Forhandlinger paa det nu siddende Ministeriums Ansvar gennem en af dette valgt Delegation, der ikke er udpeget efter Samraad med Rigsdagen, men vel under Hensyntagen til Rigsdagens Hovedpartier. Saafremt Sagen, hvad nogle norske Blade antyder, inden en eventuel Fortsættelse af Forhandlingerne finder Sted, forelægges det norske Storting, bør den ogsaa forelægges den danske Rigsdag, der som Helhed intet officielt Kendskab har til Spørgsmaalets Opstaaen og Forløb.

Om det færøske Spørgsmaal skal jeg, da det er nævnt, kun lige sige, at vi nu som før er af den Opfattelse, at den færøske Øgruppe med den lille færøske Befolkning kun bindes fast til det øvrige Danmark gennem vor fulde Forstaaelse og Anerkendelse af Øernes og Befolkningens særlige Stilling og deraf følgende naturlige Rettigheder, men at Samhørigheden ogsaa derigennem efter vor Opfattelse vil kunne fuldkommen betrygges.

Til sidst et Par Ord om det kommende Valg, som alle Talere har sagt et og andet om. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen citerede en Tale af Landbrugsministeren, Hr. Madsen-Mygdal, om Nødvendigheden af en Kamp mod Socialdemokratiet, og denne Landbrugsministerens Bebudelse af en uforsonlig Kamp mod Socialdemokratiet synes mig at fylde det ærede Medlem med Glæde og Stolthed. Og det er saamænd meget forstaaeligt, at man føler sig stolt over, at alle fra en vis Side retter sine Bestræbelser udelukkende mod en. I saa Henseende maa jeg sige, det beroligede mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at han ikke vilde undtage os fra sine Angreb. Men det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen følte sig altsaa virkelig glad over denne Kampstilling, og da han talte, var der en favnende Bevægelse, der ligesom aabnede en Arnold Winkelrieds Bryst for at samle alle Spyd i Socialdemokratiets brede Favn.

Denne Opstilling af de to Parter, skildret af Landbrugsministeren og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, er nu efter min Mening ikke nøjagtig. Den bestaaende Valgordning, hvis Forholdsmæssighed ikke kan tænkes forringet ved nogen Ændring her paa Rigsdagen, medfører, at Valget først og fremmest samler sig i ethvert Partis Arbejde for at vinde Fremgang og Tilhængere for sine egne Anskuelser og Ideer, altsaa et Arbejde for sig selv. Det er Valglovens Princip. Naar

man allerede nu begynder at tale om og drøfte det Valglovsforslag, som Indenrigsministeren vil fremsætte, vil jeg dog tillade mig at sige, at jeg vil først se Dyret, før jeg udtaler mig om det. Men Venstre maa vente, at vi med vort Kendskab til deres udmærkede Handelsegenskaber, naar vi ser Dyret, vil være meget opmærksomme paa, om det skulde have skjulte Fejl. Altsaa Valgloven siger først og fremmest til Partierne: virk for at skaffe dig Tilhængere, thi derpaa beror al den Indflydelse, du kan udøve i den kommende Rigsdag. En Valgdag vil jo nok blive en Kamp for og imod, men dèr er det en Fejl, naar man tror, det vil blive for og mod Socialdemokratiet. Nej, det vil blive en Kamp for og mod det nuværende Styre. Saaledes er det altid i Politik. Det er for og mod det Styre, som sidder, at Kampen staar. Det kan ikke blive en Kamp for og mod Socialdemokratiet af den gode Grund, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen med fuldkommen Rigtighed paaviste, at der indenfor Socialdemokratiets Fremtidsforhaabninger, i alt Fald for det første Valg, den første Tid, slet ikke ligger nogen Tanke om et Flertal her i dette høje Ting.

Nej, Kampen staar for og mod det nuværende Styre, og paa Valgdagen, bæres det mig for, vil der kun være een Part, som gaar ind for det nuværende Styre, nemlig Partiet Venstre. Den konservative Taler var jo noget kølig i Gaar. Det var, som om det ærede Medlem Hr. Pürschel nu med tre Aars lidelsesfuldt Samarbejde bag sig erindrede, at der kom en Dag, hvor det gjaldt om ikke at være i for nær Forbindelse med det nuværende Ministerium, og at han derfor først og fremmest ønskede at sige til Vælgerne, at de Konservative havde jo ikke noget egentligt Ansvar for, hvad denne Regering gjorde, og at man burde erindre, at de Konservative kunde gøre det meget bedre end den. Med andre Ord, der var vel en inderlig Forhaabning og Fortrøstning til det fortsatte Samarbejde, men ikke nogen synderlig Lyst til at knytte dette til det Ministerium, der har Navnet Neergaard. Det var der ingen Tilbøjelighed til.

Alle andre Partier her i Salen og nye Partier, som maatte opstaa, vil paa den ene eller anden Maade, i højere eller mindre Grad, vende sig mod det nuværende Styre. Spørgsmaalet er rejst om, hvad der kan afløse det, og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde meget rigtigt, at det er ganske ørkesløst at drøfte dette. Hvis man vilde spørge de Konservative og Venstre,